

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

22. Nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

in Iudeã non inferebatur. Sed quia hæc abominatio in ipso tēplo futura describitur, alius sensus querendus est. Abominatio igitur desolationis *stant in loco sancto*, id est, in tēplo, vt Daniel loquitur c. 9. est illa barbara templi prophanatio quam in templo quod occupauerant, seditiosi quidam Iudæi Zelatæ dicti exercuerunt, multos in templo trucidando, & in eo quasi in castro contra ciues suos & contra Romanos bellum gerendo, in prima illa obsidione per Florum facta, quæ postea soluta est. Illa enim abominatio, quam paulo post sequuta est extrema totius populi desolatio, ponitur hic à Christo in signum futuræ destructionis vrbis Hierusalem, & in signū fugiendi pijs atque electis, vt visa illa abominatione in templo, *fugiant ex Iudea ad montes*, id est, ad loca tuta. Iuxta quam Christi hoc loco admonitionem, soluta illa prima obsidione Flori, & antequam ad secundam obsidionem veniret Titus, Christiani omnes relicta Iudea recipiebant se trans Iordanem in oppidum quoddam Regis Agrippæ, Pellam dictum, vt narrat Euseb. libro 3. capite 5. hist. Eccles.

22. *Nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi.*

CH R I S T V S adhuc de proprijs Iudæorum calamitatibus disserens, ait illas tan-
as fore, vt nisi pauciores forent illarum calamitatum dies quam Iudæorum peccata mererentur, nullus Iudæus aut mortem aut diram captiuitatem euaderet: sed propter eos, qui ex Iudæis crediturierant, vel certè ab illis quantumuis incredulis nascituri vt credentes fiant, pauciores fore illius vastationis dies, & victorem exercitum iræ ac vindictæ suæ modum impositurum. Mox-
que

que de suo aduentu & consummatione seculi disputatione orditur Christus. *Tunc si quis vobis dixerit, Hic est Christus, &c.* id est, Post excidium Hierosolymitanum, & post finitam atque abbreviatam Iudaici populi vastationem, audite signa aduentus mei ad Iudiciū. Quantūlibet enim hic, aduentus ab illa vastatione longissimè distet, de eo tamen quasi proximè imminēte differit, vel vt eum tanquam semper propinquum expectemus, vel quia totum interiucens tempus hora nouissima est, nec alia expectanda rerum immutatio, quoad religionis vsū, aut nouū aliquē Dei aduentum.

Cæterum quia hæretici hodie, deserta penitus Ecclesia Christi Catholica per totum orbem dispersa, occultas quasdam & latentes Ecclesiæ reliquias scrutari & venditare coguntur, putauit Calvinus inter alias scripturas eò detortas, hunc quoque locum ad hanc rem accommodatum esse. Primum igitur conuenire ait hunc locum cum illo, Esa. 9. *Nisi Dominus reliquisset nobis semē, fuisset sicut Sodoma & Gomorrha.* Quod quidem quoad seruatas Iudæorū reliquias, quæ prædicantibus Apostolis in Christum crediderunt, verum est; sed ab eo quod fingit Calvinus, alienissimum est. Mox enim ex illis credentium Iudæorū reliquijs in vastissima illa aliorum Iudæorum incredulitate, infert & concludit homo impius similem in Ecclesia Christi per omnes gentes diffusa fore vastitatem, & ait. *Est hoc in signo diuini iudicij documentum, vbi visibilem Ecclesiam sic affligit, vt funditus videatur perditæ: & tamen ad seruandum aliquod semen, suos electos, & quidem paucos numero, mirabiliter ab interitu eripit, vt præter spem è gurgite mortis emergant.* Sic enim terrentur hypocritæ ne Ecclesiæ titulo & specie freti, vanam spem impunitatis sibi fingant, quia modum inueniet Dominus quo Ecclesiā suam libe-

Latitans
Caluini
Ecclesia
profligatur.

libe-

liberet, ipsis in exitium traditis. Hæc ille. Homo impius ex casu Synagogæ, quæ tota typica, pædagogica, & localis erat, visibilis Ecclesiæ Christi, quæ ipsa veritas est, status perfectus, & toto orbe diffusus, casum & interitum deducit. Non est hoc diuini iudicij documentum, quo pereat visibilis Christi Ecclesia seruatis paucis Calvinistis, sed est diuinæ scripturæ manifesta corruptio, quæ diuinas promissiones mendacij arguit, quæ veritati figuram, Euangelio legem, generalitati partem, perpetuitati temporaneum, perfectioni imperfectum, Christo Moysen adæquat: quæ deniq; omnibus nouis & occultis hereticis fenestram defensionis aperit. Christi enim Ecclesia visibilis vt nō vnus gētis sed omniū erat, (*Prædicabitur hoc Euangelium regni in vniuerso orbe*) vt non vmbra amplius sed res ipsa pertractat, (*Vmbra quippe habuit lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum*) vt nō pædagogum agit, sed ad virum perfectum in Christo ædificat, vt denique non Moysen sed Christum legislatorem ac magistrum habet; ita non definiti cuiusdā temporis est, sicut Synagoga, cuius diminutio diuitiæ gentium, & amissio reconciliatio mundi erat, sed perpetuæ stabilitatis est, contra quam portæ inferi non præualebunt, quam Spiritus S. docet omnem veritatem in æternum, & cum qua Christus est omnibus diebus vsque ad cōsummationem sæculi. Visibilis, inquam, Ecclesia quoad suos Pastores ac Præpositos, maximè quoad summum eius Pastorem talis est. Nam de Ecclesia super summum Pastorem ædificanda Christus loquebatur dicens, *Portæ inferi non præualebunt aduersus eam*. Apostolis suis & baptizaturis ac prædicaturis Euangelium, Christus promisit *Spiritum veritatis in æternum*, suamque præsentiam vsque ad cōsummationem sæculi. Nō sunt igitur nouæ expectandæ

Matth. 24.

Heb. 10.

Galat. 3.

Ephes. 4.

Matth. 23.

Rom. 11.

Matth. 16

Ioan. 14.

Matth. 28.

dæ reliquæ pereunte visibili Christi Ecclesia, sed est in ea firmiter permanendū qui saluus esse vult. Neque enim ad Christum pertinere potest, qui in Christi corpore non est.

24. Dabunt signa magna & prodigia.

QUIA hęc seductorum prodigia taxantur, existimavit Calvinus ad suum institutū hoc imprimis facere, vt propter falsa seductorum signa, Ecclesiæ Catholicæ vera miracula traduceret, idque eo magis quod se suosque sectarios tam falsis prodigijs quàm veris miraculis carere cerneret. Sed ipsius disputatio talis est, vt ipsa semetipsam perspicuè euerrat. Sic enim scribit: *Quum antichristos & mendaces Prophetas Dominus miraculis armatos fore pronuntiet, non est cur tantopere superbiant. Passim hoc obreptu, vel ipsorum iactantia terremur. Miraculis suis superstitiones confirmant: nempe quibus prædixit filius Dei labi factandam esse multorum fidem. Quare tantum apud prudentes momentum habere non debent, vt per se sufficiant ad probandū hoc vel illud doctrinæ genus. Hęc quidem ille. Sed quum hactenus nihil nisi nugari se aut blasphemare potius animaduerteret, quum contra vera miracula tam Christi quàm Christianorum omnium hæc disputatio faciat, quibus Christus dixit, *Maiora horum facietis, & iterum, Signa autem eos qui crediderunt hæc sequentur, ægris manus imponent, & bene habebunt, serpentes tollent, &c.* idque in testimonium & approbationem veritatis, de quo dixerat, *Spiritus testimonium perhibebit de me; quum, inquam, hanc expeditam contra se obiectionem præuideret, eam conatur soluere. Si excipiant (inquit) hoc modo eueri ac in nihilum redigi miracula, quibus tam legis quàm Euangelij sancta fuit auctoritas, respondeo**

Miracula
Catholicæ
Ecclesiæ
defendun-
tur.

Ioan. 15.
Marc. 14.

Ioan. 15.

Calvinus
suos le-
ctores lu-
dificat.

V certam